


Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

Кафедра філософії та суспільних наук

«УЗГОДЖЕНО»

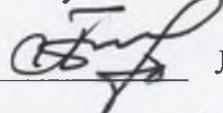
Гарант освітньо-професійної
програми «Педіатрія»

 Тетяна КРЮЧКО

« 31 » 08 2022 року

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова вченої ради міжнародного
факультету

 Лілія БУРЯ

Протокол від 31.08 2022 № 1

СИЛАБУС

ІСТОРІЯ МЕДИЦИНИ

(назва навчальної дисципліни)

Вибіркова навчальна дисципліна

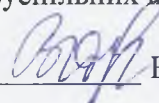
(навчальна дисципліна обов'язкова/ вибіркова)

рівень вищої освіти
галузь знань
спеціальність
кваліфікація освітня
кваліфікація професійна
освітньо-професійна програма
форма навчання
курс(и) та семестр(и) вивчення
навчальної дисципліни

другий (магістерський) рівень вищої освіти
22 «Охорона здоров'я»
228 «Педіатрія»
магістр педіатрії
лікар
«Педіатрія»
денна
1 курс, I семестр

«УХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри
філософії та суспільних наук

Зав. кафедри  Віра ДУБІНІНА

Протокол від 29.08 2022 № 1

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	Дубініна Віра Олександрівна, доктор філософських наук, доцент закладу вищої освіти кафедри філософії та суспільних наук Хрептак Наталія Вікторівна, викладач закладу вищої освіти кафедри філософії та суспільних наук
Профайл викладача (викладачів)	https://philosophy.pdmu.edu.ua/
Контактний телефон	0669182902 –Дубініна В.О. 0953070216 - Хрептак Н. В.
E-mail:	vera.dubinina777@gmail.com –Дубініна В.О. Natalijakorshak1993@gmail.com
Сторінка кафедри на сайті ПДМУ	https://philosophy.pdmu.edu.ua/

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчальної дисципліни

Кількість кредитів / годин - 3,0 / 90 годин, із них:

Лекції (год.) – 10

Практичні заняття (год.) – 10

Самостійна робота (год). – 70

Вид контролю – **залік**

Політика навчальної дисципліни

Організація освітнього процесу за вибірковою освітньою навчальною дисципліною «Історія медицини» реалізується на кафедрі філософії та суспільних наук Полтавського державного медичного університету відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті» та інших діючих нормативних документів <https://www.pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/normativni-dokumenti>

Проведення освітнього процесу за дисципліною «Історія медицини» в особливих умовах відбувається за допомогою технологій дистанційного навчання, зокрема лекції та практичні заняття проводиться з використанням платформи ZOOM.

Політика дисципліни спрямована на розвиток умінь осмислено сприймати теоретичний матеріал, узагальнювати й систематизувати засвоєну інформацію, якісно усвідомлювати нові знання, вирішувати проблемні завдання, презентувати результати своєї діяльності, критично і креативно мислити, обґрунтовувати власну думку.

При організації освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті викладачі і здобувачі вищої освіти діють відповідно до:

Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/0nrGNrEzksWWytpXV8j05INcg9wbyVjkYx9FrbEY.pdf

Положення про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету

https://www.pdmu.edu.ua/storage/sections_nv/docs_links/w06zPTIU3h58RxfeqTWy7bSS9MTIfSDrxtHezK6.pdf

Правил внутрішнього розпорядку для студентів Полтавського державного медичного університету https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/OaN2nwysLPFAUDRvuDPvFSpzM1j9E9CwQQkgr93b.pdf

Положення про організацію та методика проведення оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/6Tdcp23hyEkS7hqbJXdxyJVvURg4ZBljhCLVpOoU.pdf

Положення про організацію самостійної роботи здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/GGGEKfD9AVvgKQWQz4U989GmX7FmUIWyHFxUIVf6.pdf

Положення про відпрацювання пропущених занять і незадовільних оцінок здобувачами вищої освіти Полтавського державного медичного університету https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/d2v3WhcBOWnuedYRoBKRe7k1xnl4KtbB2r2NR2CG.pdf

Положення про порядок формування індивідуальних освітніх траєкторій здобувачами вищої освіти ПДМУ) https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/iGV5BhhdbtIjftJFcL5BuxI0hGTCpKmh1VZIfn.pdf

Викладач обов'язково оцінює успішність кожного здобувача вищої освіти на кожному занятті за п'ятибальною (традиційною) шкалою.

Наявність оцінки «2» за поточну успішність не позбавляє здобувача вищої освіти права допуску до заліку з допустимою мінімальною кількістю балів за поточну успішність.

Здобувач вищої освіти не має право перескладати поточні оцінки «2» якщо він має мінімальну суму балів для допуску до контрольних заходів. Поточні оцінки «3» або «4» не перескладаються.

Здобувач вищої освіти зобов'язаний перескладати «2», у разі, якщо середній бал поточної успішності за модуль не досягає мінімального (122 бали) для допуску до заліку.

Дозвіл на відпрацювання поточної оцінки «2» надає завідувач кафедри лише з метою досягнення здобувачем вищої освіти мінімальної кількості балів для допуску до заліку.

Під час проведення занять здобувач вищої освіти повинен брати активну участь у обговореннях питань, диспутах, що передбачені під час вивчення «Історії медицини»; для отримання позитивної оцінки повинен виконати необхідний мінімум навчальної роботи.

Здобувачам вищої освіти, які під час навчання мають середній бал успішності від 4,5 до 5,0, звільняються від заліку і автоматично (за згодою) отримують підсумкову оцінку.

Опис навчальної дисципліни

Вивчення медицини, як і будь-якої іншої галузі людської діяльності та знання, обов'язково потребує ґрунтовного ознайомлення з її історією. Неможливо досконало оволодіти наукою без знання її історії. Методологічно правильна історична оцінка явища, факту, теорії і є справжня їх суть. Ось чому історія медицини – одна з теоретичних дисциплін у галузі медицини взагалі. Вона дає поняття про походження всього сучасного комплексу знань у цій галузі, про їх суть у процесі розвитку. Історія медицини поділяється на загальну та спеціальну. Загальна історія медицини вивчає розвиток медичних знань у людському суспільстві в цілому.

Загальні питання, основні закономірності історичного розвитку медицини складають предмет історії медицини як окремої науки, самостійної дисципліни. У спеціальній історії медицини висвітлюється розвиток окремих галузей медицини. Вона є складовою частиною усіх медичних дисциплін і її викладання здійснюється гуманітарними кафедрами. Загальна історія медицини та спеціальні історико-медичні відомості складають систему історико-медичної освіти лікаря. Курс історії медицини є спрямовуючою і пов'язуючою ланкою у вивчення розвитку всіх галузей медицини. Історичний розвиток подається цілісною системою, а не у вигляді механічної суми окремих розрізнених даних з історії різних дисциплін. Характерною особливістю запропонованої програми є те, що медицина, медична діяльність розглядається в ній як важливий елемент культури, як соціокультурний феномен. Матеріали з історії медицини співвідносяться в даному курсі з матеріалами з історії науки, релігії, філософії, економіки, права, суспільної психології. Розвивається підхід до історії медицини як до цілісного культурологічного процесу. Особлива увага в даному курсі зосереджена на тому, як виникали ті чи інші медичні ідеї, як вирішувались науково-медичні проблеми в ту чи іншу історичну епоху. Виклад питань історії медицини спирається на конкретні наукові факти і узагальнення, котрі розглядаються через призму сучасних наукових і філософських уявлень.

Програма навчальної дисципліни «Історія медицини» складається з 1 модуля. Вивчення «Історії медицини» здійснюється протягом I семестру 1 року навчання.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

«Історія медицини» як навчальна дисципліна:

- 1) базується на попередньо вивченому шкільному курсі «Громадянська освіта», «Історія України», «Всесвітня історія».
- 2) у взаємозв'язку з «Філософією», «Демократія: філософія та механізми», КЗВ «Правознавство», КЗВ «Професійні комунікації. Ключові компетенції» забезпечує високий рівень соціально-гуманітарної підготовки;
- 3) розглядає розвиток окремих галузей медицини, забезпечує розуміння еволюції медичних знань при вивченні фахових дисциплін.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

- інтерпретація розвитку медицини в історичній ретроспективі, трактування основних історико-медичних подій, вивчення основних етапів розвитку медицини у зв'язку з розвитком і зміною суспільно-економічних умов, формування наук у галузі медицини.

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

- оволодіння навичками аналізу джерел з історії медицини,
- визначення особливостей природничо-наукових і медичних знань, характерних рис розвитку медицини у різні історичні періоди,
- інтерпретування основних історико-медичних подій.

Компетентності та результати навчання згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє дисципліна (інтегральна, загальні, спеціальні)

Інтегральні

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- Здатність спілкуватися англійською мовою.
- Здатність використовувати міжнародні греколатинські терміни, скорочення і кліше у фаховому усному й писемному мовленні. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

Загальні

- Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
- Здатність реалізувати свої права й обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини та громадянина в Україні.
- Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності й досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця в загальній системі знань про природу і суспільство та в розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку й ведення здорового способу життя.

Спеціальні

- Спроможність надавати історичну оцінку та демонструвати свою позицію щодо історичних подій у відповідності до власних професійних компетентностей.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення навчальної дисципліни здобувачі вищої освіти повинні

знати:

- основні етапи розвитку медицини у зв'язку з розвитком і зміною суспільно-економічних формацій, загальну періодизацію та хронологію розвитку медицини;
- основні епохи, періоди в історії медицини;
- фактори, що впливають на історію та розвиток медицини

- досягнення медицини на різних етапах розвитку світової історії;
- вклад видатних діячів світової та української медичної науки в національну і світову медицину;
- проблеми розвитку охорони здоров'я та сестринської справи в Україні, світі.

вміти:

- правильно аналізувати історичні дані про розвиток медицини;
- правильно інтерпретувати досягнення медицини;
- застосовувати свої знання при вирішенні професійних проблем;
- сприяти духовному відродженню української медицини;
- орієнтуватися в сучасних проблемах охорони здоров'я і сприяти вирішенню їх.

Тематичний план лекцій (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

№з/п	Тема лекції	Кількість годин
	Модуль 1. Історія медицини	
1.	<p>Медицина Стародавнього Світу Періодизація та хронологія в історії медицини. Соціально-економічну характеристику рабовласницького суспільства. Медицина в державах Стародавньої Месопотамії (Шумер, Вавилон, Ассирія (III тис. до н.е.-VII століття до н.е.) Медицина в Стародавньому Єгипті (III - I тис. до н.е.) Медицина Стародавньої Індії (III тис. до н.е. - середина I тис. н.е.) Медицина Стародавнього Китаю (середина II тис. до н.е. - III ст. н.е.). Особливості розвитку медицини Стародавньої Греції. Джерела вивчення історії розвитку медицини Стародавньої Греції. Натурфілософія - природно-наукова основа давньогрецької медицини. Матеріалістичні лікарські школи Стародавньої Греції.</p>	2
2.	<p>Медицина Середньовіччя Характеристика епохи раннього та розвинутого середньовіччя. Організація медичної справи у Візантійській імперії. Медицина в арабських країнах. Особливості розвитку медицини в Західній Європі. Схоластика і університети. Епідемії Середньовіччя. Становлення анатомії як науки. Становлення фізіології як науки. Зародження клінічної медицини. Розвиток хірургії.</p>	2
3.	<p>Медицина Раннього Нового часу (Ренесансу). Чому період раннього нового часу називають Ренесансом або Відродженням? Як ви розумієте поняття «натурфілософія», «гуманізм»? Що вам відомо про легендарного митця Леонардо да Вінчі та його внесок у вивчення людського тіла? Що ви знаєте про історію створення перших великих медичних шкіл та європейських університетів того часу? Медицина майбутнього в трактатах Френсіса Бекона „Про гідність та примноження наук”, „Нова Атлантида”. Андреас Везалій і його праці „Анатомічні таблиці”(1538) та „Про будову людського тіла”. Інші видатні анатоми і фізіологи: Бартоломео Євстахій, Ієронім Фабрицій, Реанальдо Коломбо, Мігель Сервет, Габріель Фаллопій, Марчелло Мальпігі.</p>	2

4.	<p>Медицина Пізнього Нового часу Лейденський університет – передовий науковий центр. Зародження паталогічної анатомії. Макроскопічний період, мікроскопічний період. К.Рокитянський. Целюлярная патологія Р.Вірхова, її значення. Експериментальний період розвитку мікробіології. Л.Пастер - засновник наукової мікробіології. Р. Кох. І.Мечніков. Розвиток нормальної фізіології, розвиток і формування нейрогенної теорії. І.М.Сеченов, С.П.Боткін, І.П.Павлов</p>	2
5.	<p>Медицина і охорона здоров'я Новітнього часу Характерні риси розвитку медицини в ХХ столітті. Диференціація і інтеграція наук в ХХ столітті. Війни і їх значення для розвитку медицини. Військова медицина в ХХ столітті. Педіатрія. Фармокологія. Нові лікарські засоби і методи діагностики, лікування і профілактики захворювань. Нобелівські премії в галузі медицини, фізіології і суміжних з ними наук. Медична освіта. Українська національна ідея і розвиток науки та медицини. Розвиток наукових і науково-медичних закладів. Формування українських медичних наукових шкіл. Репресії тоталітарного режиму проти української національної медицини. Медицина в незалежній Україні. Удосконалення медичної освіти. Досягнення сучасних теоретичних шкіл. Медицина і наслідки Чорнобильської катастрофи. Створення Академії медичних наук.</p>	2
	Разом	10

Тематичний план практичних занять за змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

№ з/п	Тема практичного заняття	К-ть годин
	Модуль 1. Історія медицини	
1.	<p>Медицина Стародавнього Світу 1. Історія медицини як наука. Періодизація в історії медицини. 2. Загальні риси розвитку медицини в рабовласницькому суспільстві. 3. Медицина в державах Стародавньої Месопотамії (Шумер, Вавилон, Ассирія (III тис. до н.е. - VII століття до н.е.) 4. Медицина в Стародавньому Єгипті (III - I тис. до н.е.) 5. Медицина Стародавньої Індії (III тис. до н.е. - середина I тис. н.е.) 6. Медицина Стародавнього Китаю (середина II тис. до н.е. - III ст. н.е.). 7. Внесок стародавніх греків у всесвітню історію і культуру. Джерела вивчення історії розвитку медицини Стародавньої Греції. Особливості розвитку медицини Стародавньої Греції. Натурфілософія - природно-наукова основа давньогрецької медицини. 9. Матеріалістичні лікарські школи Стародавньої Греції. 10. Матеріалістичні уявлення про причини захворювань, розвиток основ гуморальної теорії. 11. Гіппократ - батько клінічної медицини. Навчання Гіппократа про лікарську етику. Клятва Гіппократа. 12. Видатні вчені-медики Стародавнього Риму і їх внесок у розвиток медицини.</p>	2

2.	<p>Медицина Середньовіччя</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Соціально-економічна характеристика епохи. 2. Періодизація середньовічної історії. 3. Джерела інформації про медицину Середніх віків. 4. Особливості розвитку медицини у Візантійській Імперії. 5. Християнство і його вплив на розвиток медичної справи в Імперії. Монастирські і світські притулки-лікарні, медичні школи при них. 6. Санітарно-технічні споруди в столиці імперії (акведуки, цистерни, лазні, басейни). 7. Соціально-економічні і культурні зв'язки Візантії з Київською Руссю. Роль Візантійської культури і медицини в передачі античної спадщини країнам Сходу і Європи. 8. Виникнення Ісламської держави - Халіфат, і досягнення його вчених у науці і культурі. Особливості розвитку медицини в арабських халіфатах. 9. Абу Алі Ібн-Сіна, його науковий внесок. 10. Особливості розвитку медицини в Західній Європі в період раннього та розвинутого Середньовіччя. 11. Монастирська і світська медицина. 12. Схоластика, як метод викладання в середньовічних школах та університетах. 	2
3.	<p>Медицина Раннього Нового часу</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Соціально-економічна характеристика епохи Відродження. 2. Джерела інформації про медицину доби Відродження. 3. Визначні географічні відкриття. Визначні відкриття в природничих науках. Мистецькі студії та медицина. Анатомічні студії Леонардо да Вінчі. 4. Медицина в ренесансних утопічних проектах Т. Кампанелли та Т. Мора. 5. Медицина майбутнього в трактатах Френціса Бекона „Про гідність та примноження наук”, „Нова Атлантида”. 6. Падуанський університет в XVI ст., його роль в розвитку медицини. Андреас Везалій і його праці „Анатомічні таблиці”(1538) та „Про будову люського тіла”(1543, 1555). 7. У. Гарвей і його праця „Анатомічні дослідження про рух серця і крові у тварин”. Дослідження кровообігу. 8. Внесок Р. Декарта в розвиток фізіології. 9. Розвиток клінічної медицини в епоху Відродження. Медична система Парацельса. Ятрохімія. Становлення фізіології як науки в епоху Відродження. Ятрофізика, ятромеханіка. 10. Розвиток хірургії в період Раннього Нового часу. Амбруаз Паре. 11. Лікарська етика в епоху Відродження. Розвиток фармації. 	2

4.	<p>Медицина Пізнього Нового часу</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Соціально-економічна характеристика періоду нової історії (1640-1917р.). Видатні природничо-наукові відкриття кінця XVIII ст. і першої половини XIX ст., їх значення для розвитку медицини. Диференціація медичних наук. 2. Лейденський університет – передовий науковий центр. 3. Розвиток нормальної анатомії, впровадження анатомічних розрізів, перші підручники з анатомії. Голландська школа. Альбінус, Ф. Рюїш. 4. Наукова гігієна. М. Петтенкоффер, значення його діяльності. 5. Зародження паталогічної анатомії. Макроскопічний період, мікроскопічний період. К. Рокитанський. 6. Целюлярная патологія Р. Вірхова, її значення. Експериментальний період розвитку мікробіології. Л. Пастер - засновник наукової мікробіології. Р. Кох. І. Мечніков. 8. Розвиток нормальної фізіології, розвиток і формування нейрогенної теорії. І.М. Сеченов, С.П. Боткін, І.П. Павлов. 9. Впровадження клінічного викладання в передових медичних центрах Західної Європи. Поширення клінічного методу Г. Бургава. 10. Перші методи фізичного дослідження хворого: відкриття перкусії, відкриття аускультативу. Л. Ауенбругер, Ж. Корвізар. 11. Розвиток хірургії. Організація першого хірургічного факультету при Паризькому університеті. Розвиток хірургії: уведення знеболювання, асептики. Д. Лістер. І.В. Буяльський. М.І Пирогов, його науковий внесок. М.В. Скліфосовський. 12. Б. Рамаціні – засновник професійної патології. Е. Дженнер – основоположник вакцинації. 13. Ідея державної охорони здоров'я: Й.П. Франк (1745-1821, Австрія, Росія), перші закони про суспільне здоров'я і державні установи з охорони суспільного здоров'я. 	2
5.	<p>Медицина і охорона здоров'я Новітнього часу</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Характерні риси розвитку медицини в XX столітті. Диференціація і інтеграція наук в XX столітті. 2. Війни і їх значення для розвитку медицини. Військова медицина в XX столітті. 3. Педіатрія. Фармокологія. Нові лікарські засоби і методи діагностики, лікування і профілактики захворювань. 4. Нобелівські премії в галузі медицини, фізіології і суміжних з ними наук. 5. Медична освіта. 6. Українська національна ідея і розвиток науки та медицини. Розвиток наукових і науково-медичних закладів. Формування українських медичних наукових шкіл. Репресії тоталітарного режиму проти української національної медицини. 7. Медицина в незалежній Україні. Удосконалення медичної освіти. 8. Досягнення сучасних теоретичних шкіл. 9. Медицина і наслідки Чорнобильської катастрофи. 10. Створення Академії медичних наук. <p><i>Залік</i></p>	2
	Разом	10

Самостійна робота

№ п/п	Тема	Кількість годин
1.	Підготовка до практичних занять – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	70
	Разом	70

Індивідуальні завдання: підготовка рефератів, фіксованих виступів, доповідей та виступів на засіданнях круглого столу, конференціях, публікація тез і статей. Рекомендації щодо виконання завдань та критерії оцінювання надаються викладачем під час занять. Враховуючи академічні свободи, теми обираються самостійно, корелюються з тематикою занять і узгоджуються з викладачем.

Нагадуємо: Ваші роботи підлягатимуть перевірці на відсутність плагіату відповідно до Положення про академічну доброчесність здобувачів освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету:

<https://www.pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/normativni-dokumenti>

Перелік питань, які повинен засвоїти здобувач освіти при вивченні навчальної дисципліни (форма контролю – залік)

1. Соціально-економічна характеристика рабовласницького суспільства.
2. Соціально-економічна характеристика епохи Середньовіччя.
3. Соціально-економічна характеристика епохи Раннього нового часу.
4. Соціально-економічна характеристика епохи Пізнього нового часу.
5. Соціально-економічна характеристика Новітнього часу.
6. Загальні риси розвитку медицини в рабовласницькому суспільстві.
7. Медицина в Стародавньому Єгипті (III -I тис. до н.е.)
8. Медицина Стародавньої Індії (III тис. до н.е. - серед. I тис. н.е.)
9. Медицина Стародавнього Китаю (серед. II тис. до н.е. - III ст. н.е.).
10. Внесок стародавніх греків у всесвітню історію та культуру.
11. Особливості розвитку медицини Стародавньої Греції.
12. Натурфілософія - природно-наукова основа давньогрецької медицини.
13. Гіппократ - батько клінічної медицини.
14. Вчення Гіппократа про лікарську етику. Клятва Гіппократа.
15. Видатні вчені-медики Стародавнього Риму та їх внесок в розвиток медицини.
16. Гален - найвидатніший представник медицини Стародавнього Риму.
17. Особливості розвитку медицини у Візантійській Імперії.
18. Соціально-економічні і культурні зв'язки Візантії з Київською Руссю.
19. Джерела інформації про медицину Середніх віків.
20. Християнство і його вплив на розвиток медичної справи в Імперії. Монастирські і світські притулки-лікарні, медичні школи при них.
21. Санітарно-технічні споруди в столиці імперії (акведуки, цистерни, лазні, басейни).
22. Роль Візантійської культури і медицини в передачі античної спадщини країнам Сходу і Європи.
23. Виникнення Ісламської держави - Халіфат, і досягнення його вчених у науці, культурі.
24. Особливості розвитку медицини в арабських халіфатах.
25. Абу Алі Ібн-Сіна, його науковий внесок.

26. Особливості розвитку медицини в Західній Європі.
27. Падуанський університет у XVI ст., його роль у розвитку медицини.
28. Андреас Везалій і його роботи „Анатомічні таблиці”(1538) і „Про будову людського тіла”(1543, 1555).
29. Інші видатні анатоми і фізіологи: Бартоломео Євстахій, Ієронім Фабрицій, Реальдо Коломбо, Мігель Сервет, Рафаель Фаллопій, Марчелло Мальпігі.
30. У. Гарвей і його робота «Анатомічні дослідження про рух серця і крові у тварин». Дослідження кровообігу.
31. Внесок Р. Декарта в розвиток фізіології.
32. Розвиток клінічної медицини в епоху Середньовіччя.
33. Медична система Парацельса. Ятрохімія.
34. Становлення фізіології як науки в епоху Середньовіччя. Ятрофізика, ятромеханіка.
35. Розвиток хірургії в період пізнього Середньовіччя. Амбруаз Паре.
36. Розвиток фармації.
37. Лейденський університет – передовий науковий центр.
38. Розвиток нормальної анатомії, впровадження анатомічних розрізів, перші підручники з анатомії.
39. Голландська школа. Альбінус, Ф. Рюїш.
40. Наукова гігієна. М. Петтенкоффер, значення його діяльності.
41. Зародження патологічної анатомії.
42. Макроскопічний період, мікроскопічний період. К. Рокитанський.
43. Целюлярна патологія Р. Вірхова, її значення.
44. Експериментальний період розвитку мікробіології. Л. Пастер - засновник наукової мікробіології. Р. Кох. І. Мечніков.
45. Історія розвитку педіатрії, роль Нестора Максимовича Амбодик-Максимовича в становленні науки.
46. Розвиток нормальної фізіології, розвиток і формування нейрогенної теорії. І.М. Сеченов, С.П. Боткін, І.П. Павлов.
47. Впровадження клінічного викладання в передових медичних центрах Західної Європи. Поширення клінічного методу Г. Бурхгава.
48. Перші методи фізичного дослідження хворого: відкриття перкусії, відкриття аускультатії. Л. Ауенбругер, Ж. Корвізар.
49. Організація першого хірургічного факультету при Паризькому університеті.
50. Мистецькі студії та медицина. Анатомічні студії Леонардо да Вінчі.
51. Медицина в ренесансних утопійних проектах Т. Кампанелли та Т. Мора.
52. Б. Рамаццині - засновник професійної патології.
53. Е. Дженнер – основоположник вакцинації.
54. Внесок в розвиток хірургії вчених Д. Лістера. І.В. Буяльського. М.І Пирогова, М.В.Скліфосовського.
55. Характерні риси розвитку медицини в XX столітті.
56. Нові лікарські засоби і методи діагностики, лікування і профілактики захворювань.
57. Нобелівські премії в галузі медицини, фізіології і суміжних з ними наук.
58. Розвиток медичної освіти.
59. Українська національна ідея і розвиток науки та медицини.
60. Розвиток наукових і науково-медичних закладів.
61. Медицина в незалежній Україні. Удосконалення медичної освіти.
62. Створення Академії медичних наук.
63. Історія розвитку стоматології.
64. Ю.М. Гофунг – організатор вищої стоматологічної допомоги в Україні.
65. Розвиток стоматології в роки другої світової війни.
66. Основні напрямки розвитку стоматології в суверенній Україні.
67. Військова медицина XX століття.
68. Медицина і наслідки Чорнобильської катастрофи.
69. Проблеми біоетики і християнської етики в медицині.

Форма підсумкового контролю успішності навчання - залік. Залік здійснюється на останньому занятті. До заліку допускаються здобувачі вищої освіти, які набрали необхідну мінімальну кількість балів впродовж поточного контролю (середній бал успішності 3,0 і вище), не мають невідпрацьованих пропусків лекційних та практичних занять, засвоїли теми винесені для самостійної роботи в межах модуля та виконали всі вимоги з навчальної дисципліни.

Система поточного та підсумкового оцінювання

Таблиця №1. Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність, балам за ПМК, екзамен, та традиційній чотирьохбальній оцінці.

Середній бал за поточну успішність (А)	Бали за поточну успішність з модуля (А * 24)	Бали за ПМК з модуля (А * 16)	Бали за модуль та/або екзамен (А * 24 + А * 16)	Категорія ЄКТС	За 4-бальною шкалою	
2	48	32	80	F FX	2 незадовільно	
2,1	50	34	84			
2,15	52	34	86			
2,2	53	35	88			
2,25	54	36	90			
2,3	55	37	92			
2,35	56	38	94			
2,4	58	38	96			
2,45	59	39	98			
2,5	60	40	100			
2,55	61	41	102			
2,6	62	42	104			
2,65	64	42	106			
2,7	65	43	108			
2,75	66	44	110			
2,8	67	45	112			
2,85	68	46	114			
2,9	70	46	116			
2,95	71	47	118			
3	72	50	122	E	3 задовільно	
3,05	73	50	123			
3,1	74	50	124			
3,15	76	50	126			
3,2	77	51	128			
3,25	78	52	130	D		
3,3	79	53	132			
3,35	80	54	134			
3,4	82	54	136			
3,45	83	55	138			
3,5	84	56	140		C	4 добре
3,55	85	57	142			
3,6	86	58	144			
3,65	88	58	146			
3,7	89	59	148			
3,75	90	60	150			
3,8	91	61	152			
3,85	92	62	154			

3,9	94	62	156	В			
3,95	95	63	158				
4	96	64	160				
4,05	97	65	162				
4,1	98	66	164				
4,15	100	66	166				
4,2	101	67	168				
4,25	102	68	170				
4,3	103	69	172				
4,35	104	70	174				
4,4	106	70	176				
4,45	107	71	178				
4,5	108	72	180			А	5 відмінно
4,55	109	73	182				
4,6	110	74	184				
4,65	112	74	186				
4,7	113	75	188				
4,75	114	76	190				
4,8	115	77	192				
4,85	116	78	194				
4,9	118	78	196				
4,95	119	79	198				
5	120	80	200				

Мінімальна конвертована сума балів поточної успішності для всіх модулів усіх дисциплін усіх кафедр є єдиною і **складає 122 бали**

Методи навчання

При роботі із здобувачами використовуються наступні методи: підготовка доповідей та проектів, гейміфікація, аналіз помилок, брейнстормінг, коментування, оцінка (або самооцінка) дій учасників, дискусія із запрошенням фахівців, ділова (рольова) гра, майстер-класи, метод ментальних карт, моделювання, експерименти, пошук і дослідження, навчальні дискусії, проблемні ситуації, проблемний (проблемно-пошуковий) метод, професійно-орієнтовані ділові ігри, тренінги індивідуальні та групові (як окремих, так і комплексних навичок), робота в малих групах, метод аналізу і діагностики ситуації, метод проектів, навчальні дискусії, моделювання, пошук і дослідження, метод інтерв'ю (інтерв'ювання), творчі завдання, публічний виступ, скрайбінг.

Форми та методи оцінювання

вхідний контроль (діагностика вихідного рівня знань здобувачів вищої освіти);
поточний контроль (діагностика якості засвоєння матеріалу здобувачами вищої освіти з окремих тем та змістових модулів);

підсумковий контроль (загальна діагностика якості знань та навичок здобувачів вищої освіти у відповідності до гуманітарної компоненти підготовки фахівців магістерського рівня).

- усний контроль;
- письмовий контроль;
- тестовий контроль;
- практична перевірка;

- самоконтроль;
- самооцінка.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми, а також під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачем вищої освіти для тих тем, які здобувач вищої освіти опрацьовує самостійно та вони не входять до структури практичного заняття.

Методичне забезпечення

1. Силабус дисципліни.
2. Лекційний курс.
3. Тестові завдання.

Рекомендована література

Базова :

1. Болтарович З. Народна медицина українців. – К.: Центр навчальної літератури, 2022. – 250 с.
2. Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2021. – 326 с.
3. Ступак Ф.Я. Історія медицини. - Вид. 4-те, випр. і доп. - К. : Книга-плюс, 2020. - 176 с.
4. Умберто Еко. Історія європейської цивілізації. – Харків: Фоліо, 2020. – 704 с.
5. Історія і таємниці медицини. – К.: «Читанка», 2019. – 96 с.

Допоміжна:

1. Сем'янків Андрій. Медицина доказова і не дуже. – К.: Віхола, 2021. – 272 с.
2. Френсіс Г. Метаморфози. Нотатки лікаря про медицину та зміни людського тіла. – Харків :КСД, 2021. – 320 с.
3. Хонігсбом Марк. Століття пандемій. Історія глобальних інфекцій від іспанського грипу до COVID-19. – К.: Yakaboo Publishing, 2021. – 432 с.
4. Шеперд Ричард. Неприродні випадки. Нотатки судмедексперта. – К.:Book Chef, 2020. – 448 с.
5. Червяк П. І. Медицина України в персоналіях : (енцикл. біобібліогр. довід.) : [у 3 т.] / П. І. Червяк ; [за наук. ред. Ю. І. Кундієва та ін.] ; Нац. акад. мед. наук України. – Київ : Фенікс, 2019.
6. Цимбалюк В. І. Світочі української медицини : [нариси] / В. І. Цимбалюк, П. І. Червяк ; Нац. акад. мед. наук України. – Київ : Просвіта, 2019. – 320 с. : іл., фот.

Інформаційні ресурси

1. <https://www.who.int/ru/about/who-we-are/history> (Всесвітня організація охорони здоров'я)
2. <https://www.icrc.org/ru> (Міжнародний комітет червоного хреста)

Розробники:

**Віра ДУБІНІНА
Наталія ХРЕПТАК**